

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17321/2023
02.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Драгане Миросављевић, Зорице Булајић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Стојковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Јован Мићић, адвокат из ..., по тужби ради утврђења и по противтужби ради исељења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 444/23 од 01.02.2023. године, у седници одржаној 02.09.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 444/23 од 01.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 444/23 од 01.02.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1244/16 од 21.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је он носилац права закупа на неодређено време на стану у Београду у улици ... број .. на првом спрату стан број 4, површине 44,95 м², који се састоји од две собе, једне кухиње, једног купатила, једног клозета, једног предсобља, једне оставе и подрума, који стан ће користити са братом ВВ, као чланом породичног домаћинства што је тужена дужна да призна и трпи, а ова пресуда замењује Уговор о закупу стана на неодређено време све док такав уговор, између учесника у поступку, не буде закључен. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене – противтужиље којим је тражила да се обавезе тужилац – противтужени да се са свим лицима и стварима исели из стана који се налази на првом спрату зграде у улици ... број .. на терену постојећем као стан број 4, а уписан у катастру као стан број 2, двособног по структури, површине 44,95 м² на к.п. бр. ... уписане у лист непокретности број ... к.о. Вождовац и да стан слободан од лица и ствари преда туженој у несметану својину и државину, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 271.100,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 444/23 од 01.02.2023. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу тужене и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П 1244/16 од 21.09.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију тужене захтевајући накнаду трошкова за састав тог одговора.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите по тужби је утврђење права закупа тужиоца на неодређено време на предметном стану, а по противтужби, његово иселење из тог стана. Побийана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен, а противтужбени захтев тужене одбијен донета је применом одредбе члана 34. став 1. и 40. став 1. и 2. Закона о становању („Службени гласник РС“, бр. 50/92, са изменама и допунама), на основу утврђеног чињеничног стања да је тужилац био члан породичног домаћинства претходног носиоца права закупа на неодређено време на предметном стану, да је наставио да живи у предметном стану након смрти претходног закупца стана на неодређено време, да уредно плаћа закупнину и да нема, на други начин, решену стамбену потребу па је, на основу трајне и чврсте везе, предметни стан његов дом у смислу одредбе члана 8. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Тужена у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 18.11.2015. године, док је тужена противтужбу поднела 09.07.2019. године, у спору чија је вредност 60.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање и да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ангажовања пуномоћника, адвоката за састав одговора на ревизију тужиоцу нису били потребни у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић